

OBSAH

Rozhovor s panem
starostou ze Strání 2

Profese
pečovatelky 3

Kdepak jsem
to jen dala 4

Denní stacionář
Domovinka 5

Cvičení na mimořádné
události 7

Naši činnost
podporují 8

Slovo děkana

Nový začátek je vždy výzva, která může člověka posunout dál. V tomto pohledu je pro mne velkým obohacením zažít „v akci“ Oblastní charitu Uherský Brod, se kterou se už skoro rok na svém novém místě snažím spolupracovat. Obdivuji široký záběr nabízených služeb nejen ve městě Uherský Brod, ale i v okolních obcích. Všimám si spokojených klientů, kterým každodenně pracovníci Charity ulehčují v nejrůznějších obtížích života. Vážím si práce všech zaměstnanců, kteří se snaží naplňovat poslání Charity ve službě potřebným. Je jasné, že, jak jsme všichni různí a je to tak dobře, jsou rozdílné i naše názory na práci, na život, na službu. Někdy je proto nesnadné hledat společnou řeč a jednotu, zvláště v každodenním náporu po-

vinností. Ale je to náš úkol. Vždyť i Ježíš řekl: „Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby

všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (Jan 17,21-22). Pán se modlil za jednotu svých učedníků, protože věděl, že její hledání je často velmi těžké. Dábel, řecky diabolos znamená, ten který rozděljuje. Kde jinde se asi

snaží rozdělovat víc, než tam, kde se koná velké dobro?? Byl jsem nedávno v archeoskanzenu v Modré, kde předváděli mladí šermíři způsob boje našich předků v tzv. šiku. Jeden voják stojí těsně vedle druhého se štítem před sebou a s mečem v ruce. Čím je šik pevnější, tím lépe v boji obstojí. Čím je víc rozdrobený, tím menší šanci má. Přeji pracovníkům Oblastní charity Uherský Brod, aby v dalším období stáli pevně sešikovani proti zbytečné bolesti, utrpení, chudobě a sobecké bezohlednosti dnešního světa. Nenechte se rozdělit malichernostmi a spíše neste břemena jedni druhých. Pak láska-charitas nebude jen v názvu „firmy“. Pán vás posiluj ve vaší důležité práci!

P. Josef Pelc, děkan

Co je u nás nového?

Stalo se:

- V. výročí Domu s Pečovatelkou službou v Dolním Němčí
- XV. výročí Charitního domu ve Slavkově
- Den otevřených dveří v domě s PS v Horním Němčí
- Den Charity a oslava svátku sv. Vincence, patrona charitního díla
- Rozloučení s panem Buráněm a paní Gregovskou u příležitosti jejich odchodu do penze

Připravujeme:

- Tříkrálová sbírka
- Bruslení a maškarní karneval pro koledníky
- 20. výročí činnosti Oblastní charity Uherský Brod
- Setkání studentů Střední průmyslové školy a Obchodní akademie Uherský Brod na Azylovém domě
- Ples Oblastní charity v Dolním Němčí
- Otevření poradny pro celiaky

Rozhovor s panem starostou obce Strání

Pane starosto, jak se dnes cítíte? Z čeho jste měl poslední dobou radost?

Děkuji za optání, cítím se docela dobře. Radovat se snažím především z maličkostí, například že jsme si mohli užít dlouhé a krásné babí léto.

Funguje u vás sociální komise, která aktivně a cíleně vyhledává potřebné?

V naší obci funguje sociální komise, která patří k základním pilířům poradních orgánů vedení obce. Nechci, aby to znělo vtíravě, ale v této komisi pracují skutečné odbornice na sociální problematiku, které mají i potřebnou místní znalost.

Jestli ano, můžete nám něco o této komisi říci, něco bližšího, jak se činnost komise realizuje?

Shodou okolností v komisi působí téměř samé ženy. Kromě dvou úřednic obecního úřadu jsou to lidé, kteří se sociální problematikou profesně zabývají. Samozřejmě v ní nechybí ani zástupkyně Charity. Komise se schází podle potřeby, nicméně podle četnosti jejich zasedání je tato potřeba docela velká. Propojení komise s obecním zastupitelstvem je zajištěno předsedkyní paní Kubíčkovou, která je členkou zastupitelstva. Komise také pravidelně zve starostu nebo místostarostu na své zasedání.

Myslíte si, že současný problém spojený s demografickým vývojem

v naší společnosti - stárnutí populace se týká i Vaší obce?

Samozřejmě, tento problém se týká, nebo brzy týkat bude, všech obcí a měst v naší zemi, ba co víc, celé Evropy. Obávám se ale, že politici spíše řeší důsledky negativního demografického vývoje, než aby se zaměřili na odstranění příčin. Myslím, že blahobyt a konzum přispívá k přetrhávání tradičních rodinných vazeb a paradoxně vedou k nižší porodnosti. Jsem přesvědčený o tom, že pokud má Evropa zvrátit tento trend, musí se vrátit ke svým hodnotovým kořenům. A ty stojí na křesťanství.

Jak vnímáte spolupráci s Charitou (případně konkrétní službou) a v čem vidíte její přínos?

Spolupráce mezi Charitou a naší obcí je intenzivní a z mého pohledu velmi přínosná. Charita u nás zajišťuje celou řadu sociálních služeb, bez kterých si naši občané už jen těžko dovedou představit život. Vedle materiálního zabezpečení svých klientů má její práce i duševní a duchovní rozměr.

Postrádáte nějakou službu, kterou by naše organizace mohla poskytovat?

Myslím, že momentální nabídka sociálních služeb ve Strání je přiměřená potřebám a možnostem.

Co Vás „pálí“ v sociální oblasti?

Těch věcí je víc. V první řadě postrádám ucelenou státní koncepci sociální politiky, která by byla založena na víceletém financování a lépe provázaná s kraji a obcemi. Také mi velmi vadí snahy vlády více či méně otevřeně přenášet řešení sociálních problémů na obce a to bez převedení potřebných financí. Čím dál častěji se stává, že obec osloví například rodina starající se o tělesně postiženého člena s žádostí o snížení plateb vodného a stočného nebo za svoz odpadu. Takovéto požadavky nás dostávají do složitých situací, protože neexistují propracovaná pravidla, podle kterých by obec mohla oprávněnost požadavku a výši úlevy vyhodnotit. To už vůbec nemluví o tom, že stát, který je za sociální oblast především odpovědný, neřeší následné kompenzace za finanční ztráty obcí, které takto vznikají.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů.

Mgr. Ondřej Benešík

Po komunálních volbách 2010 byl zvolen starostou Strání. Před tím pracoval v kanceláři hejtmana Zlínského kraje. V roce 2004 byl zvolen do krajského zastupitelstva, ve kterém působí již druhé volební období. Vystudoval Fakultu sociálních studií MU v Brně. Je ženatý a má tři děti.

„Spolupráce mezi Charitou a naší obcí je intenzivní a z mého pohledu velmi přínosná.“

Profese pečovatelky

Posláním našich pečovatelských služeb je individuálně zajistit pomoc a péči osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení. Pečovatelská služba podporuje uživatele, aby mohli i v nepříznivých životních situacích spojených se stářím, nemocí či zdravotním postižením zůstat ve svém domácím prostředí, žít důstojně a zapojovat se do běžného života společnosti. Služby poskytujeme dospělým osobám, které potřebují pomoc druhé osoby v oblasti osobní péče a péče o domácnost. Tímto lidem jsme schopni zajistit nákupy, uklidit byt, pomoci s hygienou, připravit jídlo, přivést obědy, vyprat a vyžehlit prádlo, pomoci s vyřizováním osobních záležitostí nebo zajistit doprovod k lékaři a na úřady.

Pečovatelskou službu poskytujeme jak na domech s pečovatelskou službou, tak v každé obci. A jak vůbec vypadá taková práce pečovatelky? Chtělo by se mi říct, že vždy s úsměvem na tvářích přicházejí k Vám s cílem nabídnout pomoc, kterou nezbytně nutně potřebujete. Možná máte někdy pocit, že tomu tak není. Ale taková pečovatelka je taky jenom obyčejný člověk, se svými problémy, třeba zdravotními, rodinnými nebo pracovními. Na cestě k Vám musí zvládat jak obtížný terén, tak rozmary počasí. Je to nelehký úkol a věřte, že cesta pečovatelek je nejenom zimních měsíců hodně náročná. Jejich obavy, jak se k Vám dostanou, jsou na správném místě. Bohužel i bouračky a zapadlá auta v závějích sněhu jsou realitou.

Jsem ráda, že práce v sociálních službách je práce týmu. Pouze kvalitní a semknutý tým, může podávat skvělý výkon. Zklamání, bezradnost, samota jsou naším denním tématem. Snad naši uživatelé ocení každou morální podporu a fyzickou pomoc, kterou od pečovatelek dostávají. Vždy myslíme na spokojenost uživatele a jejich rodinných příslušníků, ale kde je ta **pečovatelka?** Velká míra požadavků, psychických i fyzických. Vždyť není tady jenom již zmiňovaný zklamání, bezradný a osamocенý uživatel, ale je

to člověk na sklonku života, který chce, ale někdy i musí trávit stáří v naší službě. Je tady čas umírání. Každá pečovatelka se dříve nebo později musela s touto situací vypořádat. Ne vždy má uživatel naší služby své blízké v poslední chvíli svého života u sebe. Jsou děti, které u své umírající maminky dokážou probdít hodiny a hodiny. A jsou i ty druhé děti, které si ten čas udělat nechtějí nebo nemohou. Snaha pečovatelky pomoci těmto rodinám v tak těžké životní situaci je samozřejmostí. Pomoc s oblečením zesnulé uživatelky do kroje je přece jenom náročnější. Když pak následuje upřímný stisk ruky a slovo „děkuji“ vysloveno třesoucím se hlasem a se slzami v očích, to je pro nás odměna. Takový ten pocit z dobře vykonané práce. Bez vzájemné spolupráce poskytovatele a rodinných příslušníků nemůže být služba dobře poskytována a tím pádem nikdy nebude spokojený ani uživatel.

Práce pečovatelky je i fyzicky náročná. Musí se naučit manipulovat s člověkem, který váží klidně i dvojnásobek její hmotnosti. Musíme myslet na její zdraví. Podařilo se nám na každý dům s pečovatelskou službou zakoupit mobilní elektrické zvedací zařízení v hodnotě 44.000,- Kč, se kterým se pečovatelky musely naučit manipulovat. Ale i naši uživatelé, i pro ně to mnohdy nebylo lehké.

Možná právě proto nám poskytovatelům sociální služby naši zákonodárci stanovili povinnost zabezpečit pracovníkům v sociálních službách vzdělávání v rozsahu **24 hodin** za kalendářní rok, kterým si **obnovují a doplňují kvalifikaci**. Toto vzdělávání se uskutečňuje na základě akreditace vzdělávacích zařízení a vzdělávacích programů udělené MPSV na vysokých školách, vyšších odborných školách a ve vzdělávacích zařízeních. Plnění povinnosti zabezpečit další vzdělávání svým pracovníkům kontroluje registrační orgán, pro nás je to krajský úřad Zlínského kraje.

Zaměstnanec je povinen se tohoto vzdělávání účastnit, účast na tomto vzdělávání se považuje za výkon práce, za který zaměstnanci náleží mzda

a veškeré náklady s tímto spojené hradí zaměstnavatel. Pro orientaci – ve službě kde pracuje celkem 9 pracovníků přímé péče, což v přepočtu znamená 216 školících hodin a to je 27 dnů. Zastupitelnost pracovníka na pracovišti musí zajistit jeho vedoucí pracovník a tady je opět na nás, jak se s touto situací popereme. Pokud se nám podaří najít vhodného člověka, který je ochotný a samozřejmě splňuje všechny zákonem stanovené podmínky (a těchto lidí není mnoho a rozhodně nesedí doma a nečekají na nás), sepíšeme s ním Dohodu o provedení práce. Většinou jsme tedy ryze ženský kolektiv, máme rodiny, děti, i sami můžeme být nemocné, tak v tomto případě se bude postupovat naprosto stejně.

Prvořadě pro nás je, že nesmíme a ani nechceme omezit nebo snížit kvalitu námi poskytovaných služeb. Na vedoucí zařízení nebo služby jsou kladeny vysoké nároky. Musí umět pracovat s týmem, umět jej motivovat, umět vyslechnout problémy jak týmu, tak uživatelů a následně všechny problémy řešit. Na vedoucí služby je jednání se zájemcem o sociální službu, ona sepíše Smlouvu o poskytování služby, nastavuje individuální plán uživatele a učí pečovatelky s ním pracovat. Musí umět reagovat na stížnosti, jednat s úřady, s lékaři a rodinnými příslušníky, se starosty obcí a s duchovními správci obcí. A myslím si, že i celý tým kolegů a kolegyně, vedoucích pracovníků Charity, si ochotně pomáháme a jsme si vzájemnou oporou.

Na závěr mi dovoluete pár posledních vět. Papír byl papírem vždy, je i bude a tomu se bohužel nevyhneme, **ale uživatel je pro nás vždy nadřazený a vždy bude pro nás prioritou**. Vidět spokojeného uživatele sociální služby je naším hlavním cílem a určitě i Vás všech, kteří čtete tyto řádky. Jinak byste tento časopis v ruce určitě nedrželi.

Miroslava Havlíková
vedoucí Pečovatelské služby Strání

„ALZHEIMEROVA
NEMOC NENÍ
JENOM NEMOCÍ
JEDNOHO
ČLOVĚKA, ALE
CELÉ RODINY“

Kdepak jsem to jen dala...

Možná se vám někdy stalo, že si nepamatujete, co jste dělali včera nebo minulý týden. Možná je to stresem, přepracováním nebo to pro vás nebyla tak důležitá událost, abyste ji drželi v hlavě. S přibývajícím věkem se ale často stává, že se tyto situace pravidelně opakují a vy zapomenete třeba někde tašku, hůl, nedej bože psa u supermarketu. Toto zapomínání neboli zapomnětlivost je častým příznakem **stařecké demence**.

Stařeckou demenci zapříčiňuje v první řadě ateroskleróza – kornatění tepen, zejména těch, které zásobí kyslíkem mozek a dochází k jeho poškození. Vznikají drobné mozkové příhody a následné odumírání mozkové kůry vede jednoznačně k demenci.

Osoby s aterosklerózou trpí často i poruchou hybnosti a časem se nevyhnou trvalému upoutání na lůžko. Demence je závažné onemocnění, které nelze vyléčit. Snaha lékařů směřuje pouze ke zmírnění příznaků spojených s tímto onemocněním. Dochází zde ke snížení paměti, intelektu a poznávacích funkcí. Nemocní nejsou schopni soustředění, neustále odvádějí pozornost jiným směrem, na naše otázky odpovídají neadekvátně, často dochází ke změnám nálad, afektu, místy až agresivitě a v pozdějším stádiu dochází postupně až ke změně

osobnosti. Nemocní se začínají chovat asociálně, dochází k rozpadu etických a estetických hodnot jejich života. Nastává fáze nemoci, kdy tito lidé představují sami sobě velké riziko a nejsou schopni samostatně žít. Již nezvládají běžné denní aktivity, péči o sebe a domácnost. Nemocní jsou odkázáni na pomoc své rodiny.

Alzheimerova choroba je dalším závažným onemocněním mozku, při kterém dochází k zániku mozkových buněk a následnému ubývání mozkové hmoty. Příčina onemocnění není zcela zřejmá. Svoji roli zde hrají genetické faktory a genetické abnormality bez dědičného podkladu spojeny s dalšími faktory. Je to nemoc především vyššího věku. Vzácně se může diagnostikovat i u mladších osob, např. již kolem 40. - 50. roku. Statistiky dokazují, že ženy onemocní touto nemocí častěji než muži.

Nemocných s Alzheimerovou nemocí rapidně přibývá. V České republice se počet nemocných odhaduje přibližně na 80 tisíc nemocných. Hlavním příznakem Alzheimerovi nemoci je porucha paměti, zpočátku

zapomnětlivost, kdy postižený pořad něco hledá, dává věci na nesprávná místa. Poruchy paměti mohou vést k tomu, že nemocný zapomene zavřít plyn, nechá puštěnou vodu, zapnutou žehličku apod.

Většinou si nemocný vybavuje zážitky z dávné minulosti, ale nepamatuje si, co se stalo před chvílí, odkud se právě vrátil, jestli obědval, pořad se ptá na stejné věci, opakuje stejné fráze pořad dokola. Rozvíjí se porucha řeči, kdy nemocný nedokáže pojmenovat předměty, používá nesmyslné věty, přestává se orientovat v čase, místě, nepoznává osoby, není schopen řešit banální situace, přidružují se fáze neklidu až agresivity.

Nemocný je schopen vnímat emoční projevy svého okolí, cítění pečujících osob a to velmi ovlivňuje jeho náladu. Příznaky Alzheimerovi nemoci se postupně zhoršují až do fáze, kdy nemocný není schopen se sám najíst, není schopen dodržovat hygienické návyky a stává se zcela závislý na pomoci svých blízkých. Ti by se měli o osoby postižené touto nemocí postarat.

Alzheimerova nemoc není jenom nemocí jednoho člověka, ale celé rodiny. Pokud to rodina nezvládá sama, má možnost oslovit profesionální pečovatele.

Miroslava Havlíková

Dnes vám představujeme: Denní stacionář Domovinka

V následujících řádcích bychom rádi čtenářům představili jednu ze služeb, které Charita poskytuje. Dnes se vám představí služba – denní stacionář Domovinka. Příspěvek „SEZNAMTE SE – DENNÍ STACIONÁŘ DOMOVINKA“ volně navazuje na článek “Kdepak jsem to jen dala,” zabývající se problematikou Alzheimerovy choroby a různých typů demencí. Tato služba, která nese poeticky znějící název, má představovat klidné a příjemné zázemí, pomoc a podporu pro lidi, trpící Alzheimerovou chorobou a jinými typy demencí. Více již o tom vedoucí služby paní Marie Vintrová:

Denní stacionář Domovinka se nachází v klidném prostředí, na adrese Pod Valy 664, Uherský Brod. Naše organizace metodicky spolupracuje s Českou alzheimerovskou společností (dále ČALS) a Domovinka je jedním z jejích kontaktních míst. Díky této spolupráci mají rodinní příslušníci k dispozici velké množství odborných informací a mohou využívat i odborných konzultací s pracovníky ČALS.

Alzheimerova choroba, demence se nedá plně vyléčit, ale díky včasnému terapeutickému působení lze rozvoj nemoci zpomalit. Základem je farmakoterapie, která je však plně v kompetenci lékaře, další a nedílnou součástí terapie je trénování paměti, nácvik vaření, stolování, zpěv, malba, procvičování jemné motoriky rukou aj. Veškeré činnosti - výtvarné činnosti, témata rozhovorů, slavení svátků - jsou tematicky zaměřené na jednotlivá roční období. Řád, ukotvení v čase je velice důležitým prvkem v životě člověka.

Při práci s klienty též pracujeme se vzpomínkami, protože vzpomínky pro člověka na sklonku života znamenají možnost přehodnocování, sebepřijetí, udržení kontaktu se sebou samým i s okolním světem. Pomůckami jsou staré fotografie, předměty, mohou to být i písně

z mládí.

Velmi zajímavým projektem ČALS, do kterého jsme taktéž zapojeni, jsou tzv. „DNY PAMĚTI“. Je to projekt, který je zaměřen na včasnou diagnózu Alzheimerovy choroby anebo jiných typů demence. Cílem projektu je přivést co nejdříve k odbornému lékaři lidi, kteří mají potíže s pamětí. Včasná diagnóza a možné nasazení léčby hraje u Alzheimerovy choroby velmi zásadní roli. S narůstajícím věkem se zhoršuje proces zapamatování a vybavování si věcí, je však podstatné rozlišit, zda nejsou potíže s pamětí zapříčiněny počínající nemocí. K rozlišení je nápomocen **test paměti**.

Test paměti se skládá z otázek, na které písemně odpovídáte. I s vyhodnocením zabere hodinu času. I když vám otázky mohou připadat velmi jednoduché, dokáží odhalit poruchy jednotlivých funkcí mozku. Na provádění testů máme odborně vyškolené pracovníky. Pokud dle výsledku patříte do rizikové skupiny, ještě to nemusí znamenat, že u vás propuká uvedené závažné onemocnění. Proto vás odkážeme na odborného lékaře, který provede další odborná vyšetření. V případě, že se nemoc potvrdí, pak může lékař včas navrhnout metody a prostředky, které oddálí projevy choroby a zlepší kvalitu života.

Test paměti provádíme zdarma, je financován Českou alzheimerovskou společností Praha.

Pro zajímavost níže uvádíme soubor příznaků, které mohou být varovnými signály ohlašující příchod Alzheimerovy choroby (dále již ACH).

Deset příznaků Alzheimerovy choroby (ACH) při kterých vám doporučujeme provedení testů paměti:

1. Ztráta paměti, která ovlivňuje schopnost plnit běžné pracovní úkoly

Zapomínat občas pracovní úkoly, jména kolegů nebo telefonní čísla spolupracovníků a vzpomenout si na ně později je normální. Lidé trpící ACH však zapomínají častěji a nezapomenou se ani později.

2. Problémy s vykonáním běžných funkcí

Hodně vytižení lidé jsou občas roztržití, takže někdy nechají dušenou mrkev stát v kastrolku na sporáku a vzpomenou si na ni, až když už je po jídle. Lidé trpící ACH například připraví jídlo, a nejen že ho zapomenout dát na stůl, ale zapomenou i na to, že ho vůbec udělali.

3. Problémy s řečí

Každý má někdy problém najít to správné slovo, ale člověk s ACH zapomíná i jednoduchá slova, nebo je nahrazuje nesprávnými, a jeho řeč pak nedává smysl.

4. Časová a místní dezorientace

Každý někdy zapomene, jaký je den, a kam vlastně jede, je to normální. Ale lidé s ACH se ztrácejí ve vlastní ulici a nevědí, kde jsou, jak se tam dostali, ani jak se dostanou domů.

5. Špatný nebo zhoršující se racionální úsudek

Lidé se někdy tak zaberou do nějaké činnosti, že na chvíli zapomenou na dítě, které mají na starosti. Lidé s ACH úplně zapomenou, že nějaké dítě existuje. Mohou se i nesmyslně obléknout, např. si vezmou na sebe několik košil nebo halenek najednou.

Pokračování na straně 6

„PRÁCE S LIDMI
PATŘI MEZI
NEJNÁROČNĚJŠÍ
PROFESE
A PRACOVNÍK
MUSÍ BÝT
VYBAVEN NEJEN
ODBORNÝMI
ZNALOSTMI, ALE I
LIDSKOSTÍ,
TRPĚLIVOSTÍ,
UMĚNÍM VCÍTIT
SE A UMĚNÍM
BEZPODMÍNEČNÉ-
HO PŘIJETÍ
DRUHÉHO“

6. Problémy s abstraktním myšlením

Manipulace s kreditní kartou může někoho vyvést z míry, když je trochu komplikovanější než jindy. Člověk s ACH může úplně zapomenout, co ta čísla znamenají, a co s nimi má dělat.

7. Zakládání věcí na nesprávné místo

Každý někde založí peněženku nebo klíče. Člověk s ACH dává věci na zcela nesmyslná místa: žehličku do ledničky nebo hodinky do cukřenky.

8. Změny v náladě nebo chování

Každý má někdy špatnou náladu. Člověk s ACH podléhá prudkým změnám nálady. Náhle a nečekaně propukne v pláč nebo podlehne návalu hněvu, i když k tomu nemá žádný zjevný důvod.

9. Změny osobnosti

Lidské povahy se běžně do určité míry mění s věkem. Ale člověk s ACH se může změnit zásadním způsobem. Stává se někdy velmi zmateným, podezíravým nebo ustrašeným.

10. Ztráta iniciativy

Když je člověk někdy znechucen domácími pracemi, zaměstnáním nebo společenskými povinnostmi, je to normální. Většinou se chuť do práce brzy dostaví. Člověk s ACH může propadnout naprosté pasivitě a potřebuje neustálé podněty, aby se do něčeho zapojil. Na závěr našeho článku bych Vám ráda ukázala na

jednom příběhu, že i malé zázraky se dějí. Je všeobecně známo, že práce s lidmi patří mezi nejnáročnější profese. Pracovník musí být vybaven nejen odbornými znalostmi, ale i lidskostí - trpělivostí, uměním vcítit se, uměním bezpodmínečného přijetí druhého. A podobnými pracovníky jsou členové rodiny. Jim také patří velký obdiv a díky za péči, kterou svým blízkým věnují. Pouze díky spolupráci s rodinou se pak daří tyto malé zázraky uskutečňovat.

Příběh z Domovinky

Když k nám jednoho dne nastoupila paní Smutná, která nekomunikovala, chodila bez cíle po zařízení a chvílemi i plakala, tehdy jsme ještě netušili, jak se jí jednou bude u nás líbit.

Na nabízené slovní projevy jenom kroutila hlavou. Proto jsme zkusily techniky bazální stimulace a paní začala reagovat úsměvem a pomalu začala něco zkomoleně povídat. Protože jsme věděli, že měla ráda hudbu a zpěv, častěji jsme jej zařadily do našeho programu a opět bylo vidět, že se jí tvář rozjasňuje a začíná s námi pobroukávat, i když slovům nebylo rozumět. Když jsme zpívali falešně, tak nám to dala najevo zakrýváním uší, nebo odešla do klidového pokoje.

Protože se snažíme, aby naši uživatelé byli v příjemném a pěkném prostředí, pěstujeme kvetoucí pokojové rostliny. Paní Smutná jednoho dne řekla srozumitelně „pěkné“

a ukázala na květy a denně u nich stávala a hladila je.

Také při poslechu četby na pokračování dávala pozor a poslouchala, poznali jsme to podle upozornění „psst“, když někdo rušil. Svůj smysl pro humor projevila děláním legračních grimas a z toho veselého smíchu začala být groteskně vážná.

Jednoho dne se stalo, že ve chvíli, kdy pro paní Smutnou přijeli příbuzní, odmítla odejít a kroutila hlavou, že se jí nechce.

Její vnitřní život zůstal zachován, ale protože nedokázala verbálně vyjádřit svá přání, zůstávala opuštěná, protože okolí nevědělo, jak s ní navázat kontakt.

Nenecháme naše nemocné a seniory opuštěné, i když máme pocit, že to nejde jinak. Člověk je stvořen jako tvor společenský. Blízkost druhého člověka, pochopení a trochu vlídného slova potřebujeme až do konce života, bez rozdílu našich zvyklostí, nemocí a povahových vlastností.

/použité jméno v příběhu je smyšlené/

Kontakty:

*Vedoucí denního stacionáře: Marie Vintrová
tel.: 724 651 253,*

*Sociální pracovnice:
Zita Zemková
tel.: 724 651 284*

Cvičení na mimořádné události

Docela netradičně si dovoluji napsat pár řádků o jedné z aktivit našich zaměstnanců mimo jejich běžnou pracovní činnost. Přestože se Oblastní charita Uherský Brod věnuje především aktivizační, ošetrovatelské a pečovatelské službě, nechceme jen přihlížet, když se díky přírodním jevům řada obyvatel měst a obcí (nejen) olomoucké arcidiecéze dostává do situací, kdy i naše ruce, vědomosti a zkušenosti jim mohou významně pomoci. Nemusí to být pouze mimořádné události typu povodní, ale i jiné nepředvídatelné události (výbuch plynu, požár aj.), projevy tísně vyvolávající události (ztráta blízkého člověka, nemoc, ztráta bezpečí a majetku), které přesahují běžnou lidskou zkušenost. Mohou se týkat jednotlivců, skupin i většího počtu obyvatelstva. Pomoc při těchto událostech může mít z naší strany podobu materiální, finanční nebo psychosociální. Od rychlého zajištění nejnnutnějších materiálních potřeb pro osoby zasažené mimořádnou událostí, přes pomoc se stabilizací v posttraumatickém období až po dlouhodobé doprovázení obětí neštěstí s důrazem na využití jejich vlastních sil a zdrojů. A na tuto pomoc se postupně snažíme připravovat i u nás.

Z Oblastní charity Břeclav nás začátkem září kontaktovala koordinátorka dobrovolnického *Teamu Morava* Hana Jagošová, jestli bychom neměli zájem zúčastnit se závěrečné aktivity projektu *Přeshraniční zásahy jednotek Jihomoravského kraje a Dolního Rakouska v případě katastrof*, zkráceně „*Save.regions*“. Jednalo se o projekt Rakouského červeného kříže, Jihomoravského kraje a Diecézní charity Brno, který byl spolufinancován z prostředků EU v rámci Operačního programu Cíl Evropská územní spolupráce Rakousko–Česká republika 2007–2013.

Vzhledem k tomu, že tak jako zaměstnanci ostatních charit olomoucké arcidiecéze i my se snažíme připravovat na pomoc lidem zasaženým mimořádnou událostí, jsme tuto nabídku uvítali. Spolu s námi se cvičení zúčastnili i kolegové z Oblastní charity Uherské Hradiště. S paní Jagošovou jsme se

seznámili na dvoudenním kurzu první psychologické pomoci v roce 2009 a od té doby s námi spolupracuje. Díky jejím bohatým zkušenostem nejen z povodní je pro nás všechny setkání s ní vždy velkou inspirací. Jako pomáhající se někteří z nás zapojili pod jejím vedením už při dřívějších cvičeních základních a ostatních složek IZS v Jihomoravském kraji.

Dne 24. září 2011 se 5 našich zaměstnanců a 3 zaměstnanci Oblastní charity Uherské Hradiště vydalo časně ráno do Břeclavi, odkud byl pro účastníky cvičení vypraven autobus do rakouského Mistelbachu. Tématem cvičení byly simulované exploze výbušných a prudce hořlavých látek muničního skladu Bolfrasových kasáren v Mistelbachu a následná exploze v oblasti čerpací stanice kasáren, kdy došlo k velkému počtu lehce i těžce zraněných osob. Souběžně s tímto cvičením se uskutečnilo v pátek a v sobotu 23. a 24. září na vodním díle Nové Mlýny, a v jeho bezprostředním okolí, společné mezinárodní cvičení hasičů České republiky a Rakouska. Cílem tohoto cvičení bylo prověřit spolupráci ČR a Rakouska při povodních.

Téměř do poslední chvíle nás paní Jagošová napínala, na které straně cvičení budeme, zda-li jako zasažení nebo jako pomáhající. Nakonec jsme obdobně jako dalších asi 100 dobrovolníků „vyfasovali“ nějakou zlomenu, střepinu, pneumotorax apod. Přestože komunikace díky jazykové bariéře s rakouskými zasahujícími složkami malinko vážla, vše se zdařilo, nikoho z nás „nenechali umřít“ a návdavkem jsme ještě obdrželi pochvalu od dolnorakouského hejtmána, že zinscenovaná hysterická scéna jedné z našich kolegů byla bezkonkurenčně vrcholem celého cvičení. My ostatní jsme se chvílemi obávali, jestli tato její „hysterischen diagnose“ zůstane za branami kasáren v Mistelbachu. Naštěstí pro nás, i naše uživatele v Uherském Brodě a okolí, zůstala...

Byla to pro nás všechny obrovská zkušenost, protože tím pohledem směru „zasažený → zasahující“ si člověk

uvědomí, co všechno se vlastně od zasahujících/pomáhajících očekává, čemu všemu jsou vystaveni, jakým situacím, jakým různým a nepředvídatelným potřebám zasažených, na co je třeba se připravovat, přestože není možné se připravit na všechny situace. Byla to pro nás obrovská zkušenost, i co se týká složení týmu, který by se měl v budoucnu cíleně připravovat na pomáhání při mimořádných událostech podle toho, na co který z nás má vlohy, v čem vyniká, co zvládne, kde jsou naše hranice. Naším cílem nebude nahrazovat činnost jiných subjektů při mimořádných událostech, chceme prostě jen pomáhat tam, kde se práce integrovaného záchranného systému neobejde bez zapojení a pomoci jiných (např. Charity). Je to pomoc, která může být podle někoho zbytečná, ale po našich dosavadních zkušenostech a zkušenostech jiných charit, nejen olomoucké arcidiecéze zejména při povodních, je to pomoc velmi prospěšná a pro člověka či komunitu zasaženou vlivem nějaké mimořádné události v tu danou chvíli neocenitelná.

Jitka Chvilová
koordinátorka sociálních projektů

Naši činnost podporují:

Vydává Oblastní charita Uherský Brod • Kontakt: Mariánské náměstí 13, 688 01 Uherský Brod, tel.: 724 651 295,
e-mail: vit.kadlcik@uhbrod.charita.cz • Redakce a grafická úprava: Vít Kadlčík, Miroslava Havlíková,
Bc. Jana Jurásková, DiS., Mgr. Veronika Mahdalová • Tisk: EUROTISK Navrátil s.r.o., Nivnická 1763, Uherský Brod
Určeno pro příznivce, dáorce a zájemce o činnost Oblastní charity Uherský Brod